

Geboren op 27 juni 1925 in Preeceville, Saskatchewan.
Hij was de zoon van Sören Peter Petersen and Gladys Vera Petersen, geboren Beaver.
Zijn vader was van Deense afkomst, zijn moeder was van geboorte Amerikaanse.
Stanley had drie broers en twee zussen toen hij dienst nam.
Twee zusjes waren al jong overleden, d.w.z. voor hij geboren werd.

Stanley was de op twee na jongste van het gezin.
Tot zijn 13^e bezocht hij de lagere school in Beaver Falls iets buiten Preeceville.
Oude foto's van het schooltje zijn niet meer te vinden.
Wel is de oorspronkelijke plek nog gemarkeerd.

Hij volgde nog een schriftelijke cursus techniek voor motorvoertuigen. Werkte in de landbouw thuis en bij anderen.
Reed met tractoren en vrachtwagens, maar veel reparaties had hij niet gedaan.
Favoriete sporten: zaalsport en schaatsen. Ook zwemmen en jagen bij gelegenheid.
Matige roker, geen drinker.
Lang bijna 1,88m en krap 80 kg op de weegschaal. Bruine ogen, bruine haren.

In 1942 verhuisde het gezin naar Vancouver, Brits-Columbia.
Bij zijn aanmelding, 27 oktober 1943 was zijn vader magazijnbeheerder bij de West Coast Shipyards aldaar.
Stanley zelf had daar toen een jaar gewerkt als "steel caulker".
(Caulking = scheur- of naadafdichting).
Volgens de informatie behoorde het gezin tot de United Church.
(Canada's grootste protestantse kerkgenootschap).

Op het moment van dienstneming was hij vrijgezel.
Vermeld werd dat hij 3 broers had, één al getrouwd en in actieve dienst 'over zee', en twee nog vrijgezel. Eén werkte op een sleepboot, de andere was ook al in het leger 'over zee'.
Ook werden zijn twee zussen genoemd, één getrouwd en de andere nog schoolgaand.
Zijn plannen voor na de oorlog: verder in de voertuigen techniek.
Over zijn plaatsing merkte hij op: "*daar waar ik het beste ingezet kan worden*".

Zo begon zijn militaire leven bij het XIe District Depot in Vancouver.

Op 18 november 1943 werd hij ingeschreven bij het A20 van het Royal Army Service Corps (CASC) in Red Deer. Een kamp voor de voortgezette opleiding.

A20 Red Deer

Elke twee maanden kwam hier een nieuwe groep aan van 500 soldaten voor training in bevoorrading, beheer en reparatie van uitrusting, kaartlezen, gebruik van wapens en verdediging tegen gasaanvallen.

Stanley genoot Nieuwjaars verlof van 29 december 1943 tot 3 januari 1944. Hij bleef in Red Deer tot bijna half september 1944.

Zijn servicerecords vermelden o.a.:

18 maart 1944: geslaagd als motorrijder klasse III (solo);

20 juni 1944: 7 dagen uitgaansverbod wegens vergrijp volgens artikel 40 van de Army Act. (Kleine zaken, zoals uniform "niet correct" bijv.)

5 juli 1944: geslaagd als chauffeur/mecaniciën $\frac{3}{4}$ tonners;

5 aug. 1944: 3 dagen uitgaansverbod; (onwettig afwezig gedurende 1 nacht)

14 aug. 1944: 5 dagen inschepingsverlof;

Ingaande 6 september 1944 werd hij betaald als gekwalificeerd chauffeur/mecaniciën voor dieselveertuigen.

Zijn beoordeling: toont initiatief, is betrouwbaar, intelligent en een harde werker.

Per 12 september 1944 werd hij overgeplaatst naar Debart, Nova Scotia.

Hier was een grote legerbasis, groot genoeg om een divisie te huisvesten.

Hier werden verdere trainingen gegeven aan de militairen die naar Europa zouden gaan via Halifax.

Voor Stanley zou de oversteek naar Europa nog uitgesteld worden.

Op 10 oktober 1944 werd hij opgenomen in de ziekenboeg.

Zijn ziektebeeld is niet te duiden uit de medische records.

Wel dat hij op 8 november 1944 uit het ziekenhuis werd ontslagen.

Camp Debart © Nova Scotia Archives

De hele compagnie, waarvan Stanley deel uitmaakte, kreeg 4 dagen verlof op 9 november 1944.

Eind november volgde een herindeling naar een aanvullingseenheid, vooruitlopend op overplaatsing naar Europa.

Zijn inscheping vond plaats op 25 november 1944 en op 5 december 1944 werd de aankomst in Engeland geregistreerd.

Van 6 december 1944 tot 28 maart 1945 bleef hij als chauffeur/mecaniciën gekoppeld aan het Canadian Army Service Corps, de aanvullingseenheid algemeen.

Per 29 maart 1945 werd hij actief op het vaste land van Europa.

Op 5 april 1945 toegevoegd aan het 3^e Medical Regiment.

Stanley Phillip Petersen kwam zonder problemen door de laatste oorlogsdagen.
Na 8 mei 1945, Victory-Europe Day, bleef hij in Duitsland.

Al op 1 juni 1945 werd een Canadese bezettingsmacht gevormd.

De Canadian Army Occupation Force, kortweg CAOF.

Deze eenheid bleef in de Britse bezettingszone in Noordwest Duitsland.

In grote lijnen de deelstaten die we nu kennen als: Sleeswijk-Holstein, Hamburg, Nedersaksen en Noordrijn-Westfalen.

Stanley stond in de sterkte bij 2^e Motor Ambulance Compagnie toen hij een fataal tragisch motorongeluk kreeg op 3 november 1945 in de buurt van Oldenburg.
Zijn overlijden werd officieel op 4 november 1945 vastgesteld.

Zoals gebruikelijk werd een onderzoekscommissie ingesteld en meerdere getuigen opgeroepen.

De details uit de verslagen laten we hier achterwege.

Het bleek dat hij, rijdend op een voorrangsweg, op een truck was gebotst die net de voorrangsweg op wilde draaien.

Hij had een collega achterop die om een lift naar de kazerne had gevraagd omdat hij op wacht moest.

Volgens de passagier had Stanley onderweg geklaagd dat de verlichting van de Harley Davidson waarop ze reden niet in orde was. Ook de chauffeur van de truck verklaarde dat hij de motor niet had gezien. Het zicht was ook slecht geweest die avond, een beetje mistig.

De verwonding van Stanley waren fataal, zijn passagier kwam er met lichte verwondingen af.

De onderzoekscommissie kwam tot de conclusie dat Stanley Phillip Petersen het volgende te verwijten was:

- Hij was onderweg zonder een geldige rijopdracht.

Hij had een opdracht van de vorige dag zelf gewijzigd van 2 naar 3 november.

- Hij had een passagier meegenomen hoewel zijn motor daarop niet was ingericht.
(geen duozitting)

Stanley werd aanvankelijk begraven in Osterscheeps-Edewecht.

Zijn laatste rustplaats kreeg hij op de CWGC Canadese Begraafplaats in Holten.

